

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Juleferierne (DK)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 156. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515388246048.pdf> (tilgået 13. maj 2021)

Anvendt udgave: Noveller

↪ Det ophørte lidt efter lidt at snee ovenfra. Blæsten lod til at have sagtnet sig; vi hørte kun en dump Susen i den formeentlige Skov. Og da vi dertil havde fuldkommen Lye af den, vare vi veltilmode i Haabet om snart at komme under gjæstfri Tag. Dette Haab skulde ikke saa meget snart opfyldes: vi kørte og kørte, men der kom ingen Ulvedal. Efter en god halv Times Fart over en temmelig ujevn Bund, hvor vi tidt vare nærved at vælte, standsede Kudsken med den trøstelige Erklæring: »at han ikke vidste hvor han var.« Eventyret, som hidtil for sin Nyheds Skyld havde moret mig, begyndte nu at vorde lidt betænkeligt. Kammerraaden bandte sin Kudsk, Kudsken sine Heste; men min Conrector trøstede os med et: »*sodales! et hæc meminisse juvabit*«* og den stakkels Qvartus trøstede sig selv med nok en Taar af Flasken. I det samme opdagede Kudsken Sporet af en Slæde foran os. Vi besluttede at følge det, i sikker Forventning inden kort Tid at naae een eller anden menneskelig Vaaning. - Vi kørte og kørte, og see! jo længere, jo mere banet blev Vejen. Vi kørte atter i glad Forundring over det stærke Slag; men - endnu saae vi hverken Huus eller Bye; det var ubegribeligt. Omsider øjnede vi noget Sort tæt forud Kudsken gaaer derhen, og seer at det er eet af hans egne Hestedækkener. Det fandt sig da at vi over en Time havde kørt rundt i vort eget Spor! og at vi netop vare der hvor vi første Gang gjorde Holdt. Det var ingen Spøg meer, Kammerraaden tog til at skjænde paa sig selv, beklage os, og gjøre Undskyldninger, medens Kudsken atter recognoscerede. Han kom snart tilbage, og glædede os nu med den visse Underretning, at vi vare ikke langt fra Huus, da han havde opdaget et Lys, som han ganske bestemt forsikkrede, ikke var nogen Lygtemand. Han satte sig op, drejede derhen; Kanen bagefter.